

Vacance burde beholde det, et saadant Tillæg, og derimod fratage de Embeder det, som ikke burde have det. Jeg henstiller med disse Bemærkninger de 2 Forslag til de ærede Medlemmers Overveelse.

Ordføreren: Jeg glemte før at omtale en Sag, der ikke har fundet Plads paa Endringsforslagslisten, men desto vidtløftigere Plads i Betænkningen. Det angaaer 2,000 Rb. til Omflytning af Kunstsamlingerne, og Udvalget fandt det at være sin Pligt nøie at overbevise sig om, hvorledes denne Sum skulde anvendes. Vi have faaet vidtløftige Skrivelser fra Ministeriet, som ere optagne i Betænkningen, og Udvalget har derefter fastholdt den Anskuelse, som det tidligere har havt, at de gode Samlinger, vi have, bør kunne fyldestgjøre det Viemed, de have, og man har derfor ikke anset denne Udgiftssum, der ikke vil gjentage sig, for at være for høi.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Den foreslaaede Ompostering af 400 Rb. kan jeg gaae ind paa, men derimod vil jeg indstændig anmode om, at dette Beløb ikke bliver nægtet; jeg troer ogsaa, at Anvendelsen deraf er i god Overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har tilladt mig at udtale med Hensyn til Besørgelsen af de Forretninger, der have ligget under Overstoledirecteuren. — Med Hensyn til det Forhold, som det ærede Udvalg har omhandlet i Betænkningen under Post 46, maa jeg beklage, at der er kommet en saadan Uoverensstemmelse tilstede i den Maade, hvorpaa man har calculeret Indtægterne af Tienderne. Det har sin væsentligste Grund i, at Dvæsturen har fulgt en anden Gjennemsnitspris end den, der er fulgt fra Finantsministeriets Side, og der, som det ærede Udvalg ogsaa har bemærket, er fulgt under enkelte Dele af Cultusministeriets Budget. Det er en Feil, at man ikke itide har underrettet Dvæsturen om denne Gjennemsnitscapitelstart, men den vil ikke oftere komme igjen; der skal blive taget alt muligt Hensyn til den Henstilling, som Udvalget har gjort, og som jeg anerkjender er berettiget. — Da Udvalget har tiltraadt Endringsforslaget under Nr 37

om en Forøgelse af Summen til Refusioner til forskjellige geistlige Embeder, nærer jeg ingen Tvivl om, at det vil blive vedtaget af Thinget. Jeg vil bemærke, at det ikke vil faae meget stor eller varig Betydning, da den Embedsmand, som skulde have dette forøgede Beløb, er afgaaet ved Døden, og det altsaa kun vil faae Indflydelse, forsaavidt hans Enke har Ret til Naadensaaret. Det angaaer et Vederlag til Ribe Biskop for endeel af Fernved Kirketiende; og staaer i Forbindelse med Salget af denne. — Endringsforslaget under Nr. 38, der nys blev motiveret af et æret Medlem af Udvalgets Mindretal (Berg), og som i Betænkningen er omtalt under Nr. 49, maa jeg fraraade det høie Thing at vedtage, fordi jeg troer, at Ministeriet i den Henseende er gaaet ud fra de Regler, der ere foreskrevne. Jeg tør maaffee oplyse, hvorfra Summen har sin Oprindelse. Der er for det Første 550 Rb., som før 1849 have været tillagte enkelte smaa Skald Mandø, Hirtsholmene, Sægingø og endnu eet til, smaa Skald, der umuligt kunne undvære dette Tilskud. Der blev derefter i 1851 bevilget en Sum af 2000 Rb., hvorover Cultusministeriet fik Naadighed, dog med den Indskrænkning, at ikke andre Embeder end de, hvis Reguleringssum var under 600 Rb., skulde have Adgang til at nyde godt af dette Beløb, og at Tilskudet for intet Embede maatte overstige 100 Rb. Fordelingen af denne Sum skete ved lgl. Resolution af 6te Juli 1851 ganske i Overensstemmelse med de Regler, der vare foreskrevne. Da derefter i 1855 Sjællands og Vollands-Falsters Bispestole kom paa fast Gage, blev der af Rigsbagen i samme Tiemed bevilget 3000 Rb. uden nogen Indskrænkning, men Ministeriet paalagde sig da selv den Indskrænkning, at Tilskudet ikke maatte gives til andre Skald end dem, hvis Reguleringssum ikke var over 600 Rb., og at Beløbet for hvert enkelte Embede ikke maatte være større end hidtil. Endelig blev Ministeren ved Behandlingen af Finantslovsforslaget for 1859—60 af et af Thingets ærede Medlemmer gjort opmærksom paa, at der var enkelte Skjebstadskald, hvis Reguleringssum vel var 600 Rb., men som havde en mindre Indtægt end mange Landsbykald, der kunde nyde Godt af det tidligere